

DVOSTRUKA ULOGA ŽENA U SUVREMENOJ OBITELJI: STAVOVI STUDENATA SVEUČILIŠTA U ZADRU

TAMARA VUKOVIĆ*
Sveučilište u Zadru, Odjel za pedagogiju
University of Zadar, Department of Pedagogy

UDK: 316.66-055.2
Prethodno priopćenje / Review

Primljeno / Received: 1. III. 2016.

Obitelj je oduvijek bila u interakciji s društvenim, gospodarskim, kulturnim i drugim povijesnim tekovinama. U posljednjih 50 godina dolazi do povećanja broja žena na tržištu rada, a dvohraniteljske obitelji postaju normativ u razvijenim zemljama. Ipak, velik broj žena iz takvih obitelji ima poteškoća u usklađivanju poslovnog i obiteljskog života, posebno što se tiče skrbi za djecu, što upućuje na dvostruku ulogu žena u suvremenoj obitelji. Dakle, status žene se u društvu promijenio, no njezina uloga u obitelji, briga o djeci i teret kućanskih poslova ostaju isti kao u prošlosti kad je žena bila vezana za kuću. Cilj ovog istraživanja bio je ispitati stavove studenata Sveučilišta u Zadru prema dvostrukoj ulozi žena u obitelji u Hrvatskoj, odnosno prema položaju žene na tržištu rada i njezinim obiteljskim obvezama te utvrditi u kojoj mjeri ocjenjuju ponuđene mjere pomoći ženama u usklađivanju poslovnih i obiteljskih obveza te poboljšanja njihovog položaja u društvu efikasnim. U istraživanju je korišten prigodan uzorak od 181 ispitanika, od kojeg 91 čine žene, a 90 muškarci. Studenti općenito pokazuju umjereno egalitaran stav prema ovom problemu, a kao što je i pretpostavljeno, dobivene su razlike u stavovima, u smjeru da žene, kojima je majka stalno zaposlena te ispitanici kojima je majka obrazovanija, s jedne strane, izražavaju egalitarnije stavove od muškaraca, kojima je majka domaćica te niže obrazovana, s druge strane. Razlika se najviše očituje u vidu usklađivanja obiteljske i poslovne uloge žene te utjecaja ženine zaposlenosti na dijete. Također, analizom rezultata dobiven je podatak da ispitanici/e koji pokazuju veću osjetljivost prema pitanju dvostruke uloge žene u obitelji, kao korijen problema vide u zakonu i društvenim vrijednostima, dok rješenje za pomirenje obiteljske i profesionalne uloge žene i poboljšanja njezinog položaja u društvu vide u dosljednom primjenjivanju zakona, obrazovanju te promjeni svijesti o ravnopravnosti spolova.

KLJUČNE RIJEČI: *dvohraniteljska obitelj, obiteljske politike, usklađivanje poslovnih i obiteljskih obveza, zaposlenost majke i roditeljstvo, zaposlenost žena*

Uvod

Oduvijek su se društvene, gospodarske, političke, kulturne i druge povijesne tekovine odražavale na obitelj, koja se nosila s tim izazovima. Zato su se događanja na polju industrije, znanosti, tehnologije i drugih područja ljudskog djelovanja odrazila na

* Tamara Vuković diplomirala je studij pedagogije i engleskog jezika na Sveučilištu u Zadru 2016. godine.

društvo općenito pa tako i uzrokovala promjene u obitelji (Ljubetić, 2007), a posebno se promijenio status žene u obitelji, koja prestaje biti samo žena-majka-domaćica. Jedan od najvećih izazova razvijenih zemalja u posljednjih pedeset godina je znatno povećanje broja žena na tržištu rada. „Posao „domaćice“ (briga o kućanstvu, djeci i starijim članovima obitelji) mnogim je ženama bio stalni posao, ali, iako veći dio tog posla ostaje odgovornost žena, u razvijenim društvima 21. stoljeća od žena se očekuje da preuzmu i dodatne uloge“ (Simonyi, 2011: 24). Razlog tomu nije samo potreba za dodatnim primanjima, nego i u činjenici da su se žene izborile za jednake mogućnosti školovanja i zapošljavanja te ravnopravan položaj na tržištu rada. Tradicionalno, obitelj se smatrala fiksnom jedinicom sastavljenom od bračnog para i djece, ali to se promijenilo. Razvodi, samohrane majke, zaposlene majke, obitelji dvostrukih hranitelja te zamijenjene uloge majke dokazuju suprotno (Ljubetić, 2007). No, iako se u društvu status žene promijenio, njezina uloga u obitelji, teret kućanskih poslova i briga o djeci ostaju isti.

1. ŽENE I RAD IZVAN KUĆE KROZ POVIJEST

Kao i obitelj, rad je orodnjena institucija, a kroz povijest je podjela rada bila temeljena na podjeli spolova (Galić, 2011). Smatra se da izvori spolne podjele rada proizlaze iz reproduksijskih sposobnosti muškaraca i žena te o činjenici da su žene u prošlosti bile odgovorne za brigu o djeci s obzirom da su djeca za njih bila više biološki vezana (Galić, 2011).

Najvažnija promjena modernog doba bila je priroda samog rada i geografsko odjeljivanje rada i obiteljskog života. Uvođenjem tvorničkog sustava i industrijalizacije, proizvodnja dobara se pomaknula izvan kuće, a obitelji su počele slati svoje članove na rad u ta industrijska postrojenja (Galić, 2011). Život obitelji srednje klase oblikovali su zahtjevi i potrebe industrijskoga rada. Način života bio je određen i različitim rodnim ulogama koje su se organizirale na temelju spolne, odnosno rodne podjele rada u kući. „Tako su se rodne uloge muškarca organizirale oko statusa „radnika” i „hranitelja”, dok se rodna uloga žene u pravilu usmjerila prema majčinstvu i kućanstvu“ (Galić, 2011: 34).

Međutim, u 20. stoljeću žene su u mnogim državama dobile politička i građanska prava, iako su prava na zaposlenje vezana za rodnu diskriminaciju i jednaku plaću bila su regulirana tek nakon drugog svjetskog rata. Takve su okolnosti dovele do povećanja broja obitelji s oba zaposlena partnera i s dvostrukim karijerama. Dakle, kao rezultat tehnoloških promjena, promjena u stavovima o rodnim ulogama (rezultat drugog vala feminizma), sve više žena, uključujući i majke ušlo je na tržište rada (Crompton, 2006). No, unatoč takvim promjenama na tržištu, ideologija obiteljskog života gdje su žene i dalje odgovorne za brigu o kućanstvu i djeci, diskurs je u kojeg su žene i dalje neizbježno uronjene.

2. MODELI OBITELJI I PARTNERSTVA

Dvohraniteljski model obitelji danas sve više postaje norma u većini razvijenih zemalja (Akrap, Čipin, 2011). Damjanić (2014) ističe kako su prijeko potrebne fleksibilne obiteljske politike usmjerene na jačanje ravnopravnosti, položaja žene na tržištu rada,

promicanje dvohraniteljskih obitelji te usklađivanje radnih i obiteljskim obveza. U analizi kako je posao usklađen s obiteljskim životom Kotowska i Matysiak (2008) iznose 3 modela obitelji i partnerstva:

- *model muškog hranitelja* (eng. *male breadwinner*), gdje je muškarac taj koji novčano doprinosi, dok se žena brine o djeci i kućanstvu. Ovdje vidimo potpuno odvajanje uloga muškarca i žene u obitelji. Ovdje je ženama prvenstveno namijenjena uloga supruge i majke, odnosno uzdržavane članice obitelji, koja ovisi o plaći muža-hranitelja (Kotowska i Matysiak, 2008). Ako se žene i zapošljavaju, onda se pretežno radi o *part-time* zaposlenosti ili je pak u pitanju tzv. sekvencijalno zapošljavanje, koje podrazumijeva smjenjivanje razdoblja posvećenih podizanju djece i razdoblja rada (Puljiz, Zrinščak, 2002). Obiteljske politike usmjerene ka promicanju ovog modela obitelji nalazimo u Njemačkoj, Velikoj Britaniji i Irskoj (Puljiz, Zrinščak, 2002). Za razliku od skandinavske, pravno zaštićene *part-time* zaposlenosti, u ovim je zemljama *part-time* zaposlenost nesigurna i pogoduje poslodavcima.
- Drugi model je *modernizirani model muškog hranitelja* (eng. *modernized male breadwinner*), prisutan u Francuskoj, gdje muškarac radi puno vrijeme, a žena skraćeno vrijeme. Ovaj je model svojevrsni kompromis, gdje žena ipak radi van kuće, kao sekundarni hranitelj jer radi sa skraćenim vremenom pa samim time ima i manju plaću (Kotowska, Matysak, 2008).
- Treći, *dvohraniteljski model obitelji* (eng. *dual-earner model*), je onaj u kojem oba partnera rade, puno ili skraćeno vrijeme. Ovdje oba partnera jednako ekonomski doprinose kućanstvu, tj. imaju simetrične uloge na tržištu rada. Ovaj tip nalazimo u Švedskoj, odnosno u Nordijskim zemljama, a prema Kotowska i Matysak, (2008), možemo ga podijeliti na dva podtipa. Prvi podtip, *model dvaju hranitelja – dva skrbnika* (eng. *dual-earner-dual-career*), predstavlja jednaku podjelu poslova unutar obitelji, prvenstveno u smislu brige o kućanskim poslovima i djeci. Ovaj je model rijedak te je eventualno prisutan u pojedinim skandinavskim zemljama. Drugi je *model dvostruke opterećenosti žena* (eng. *female double-burden model*), prema kojem žene ekonomski doprinose obitelji te vode brigu o kućanstvu i djeci. U tom je slučaju ženama teško uskladiti obiteljski i poslovni život.

Žene na tržištu rada u Hrvatskoj Akrap i Čipin (2011) nadalje svrstavaju u 4 skupine. U prvoj su one neaktivne, izvan tržišta rada. One pripadaju modelu muškog hranitelja obitelji, a u Hrvatskoj su popularno nazivane „domaćicama“. U drugoj grupi su nezaposlene žene, koje su prisutne na tržištu rada, ali ne pridonose ekonomski kućanstvu. U trećoj skupini su žene koje rade sa skraćenim radnim vremenom, no njih je vrlo malo. U četvrtoj skupini su zaposlene žene koje rade puno vrijeme. Zadnja je grupa najbrojnija.

Zbog normativnih očekivanja, velik broj žena ima poteškoća s usklađivanjem poslovnih i obiteljskih obveza, posebice u vidu skrbi za djecu. Unatoč činjenici da muškarac i žena dijele financijsku odgovornost za uzdržavanje obitelji, žene su i dalje prvenstveno odgovorne za odgoj djece i kućanske poslove (Topolčić, 2001). „U društvima poput hrvatskoga, gdje su očekivanja o ulozi žene da se velikim dijelom brine o djeci visoka, a institucionalna potpora i infrastruktura zaposlenoj ženi majci nedostatna njihov položaj sve je gori“ (Akrap, Čipin, 2011: 50).

3. SUKOB RADNE I OBITELJSKE ULOGE

Prema Čudina-Obradović i Obradović (2000), krajem 70-ih godina predmet zanimanja postaje utjecaj zaposlenosti žene na obiteljske procese, posebice na odgoj i napredak djece, utjecaj zaposlenosti oba bračna partnera na obitelj, obiteljske procese, bračne sukobe, razvoj djece i međugeneracijsko pomaganje te sukob obiteljske i radne uloge. Sukob dvaju spomenutih uloga najčešće se objašnjava neravnopravnom raspodjelom opterećenja obiteljskim i kućnim poslovima. Ranija istraživanja, poput onog Ordena i Bradburna (1969), pokazala su da je ženina zaposlenost izvan kuće povezana sa smanjenim zadovoljstvom u braku, smanjenom bračnom kvalitetom i većom bračnom nestabilnošću, a autori, također naglašavaju da je ovaj fenomen zastupljeniji u brakovima gdje žena radi zbog povećanja obiteljskog budžeta, ne radi ostvarenja karijere. Razlog tomu bila je ženina odsutnost od kuće, odnosno smanjena mogućnost brige za obitelj, tj. djecu, što je prethodno ustvari bila njezina jedina uloga. Stoga možemo reći da posljedice neravnopravne podjele rada snose prvenstveno žene, ali i muškarci u narušenoj kvaliteti braka i obiteljskog života (Topolčić, 2001).

Nezadovoljstvo žene se smanjuje kad žene imaju tradicionalne stavove prema braku pa zato ne doživljavaju nepravednost raspodjele kućnih obveza (Vannoy, Philiber, 1992). Vannoy i Philiber (1992) zaključuju u svome istraživanju da su za kvalitetu braka, odnosno percepciju pravednosti ključni ženina očekivanja i stavovi o rodnim ulogama. Dakle, velik se broj istraživanja fokusirao na raspodjelu obiteljskih dužnosti među bračnim partnerima u obiteljima dvostrukog hranitelja. Ovo je bitno upravo zbog toga što se glavnina opterećenja žene temelji na problemu preopterećenosti kućanskim poslovima i brizi o djeci, a doživljaj nepravednosti u tom rasporedu izvor je ženina nezadovoljstva i sukoba u obitelji.

3.1. ZAPOSLENOST MAJKE I RAZVOJ DJETETA

Hsin i Felfe (2014), utvrđuju kako djeca zaposlenih majki provode manje vremena s njima, no vrijeme provedeno s njima usmjereno je na aktivnosti koje pozitivno utječu na razvoj djece. Drugim riječima, one mijenjaju kvantitetu kvalitetom. Na primjer, vrijeme koje nezaposlene majke provode sa svojom djecom događa se dok majke kuhaju, čiste, i sl. Zaposlene majke često provode vrijeme s djecom čitajući im, igrajući se s njima, i pomažući pri pisanju zadaće, što povoljno utječe na njihov razvoj (Hsin, Felfe, 2014). Isto tako, Hoffman i Youngblade (1999) utvrđuju kako zaposlene majke provode manje vremena sa svojom novorođenčadi, no vrijeme koje provedu s njima interaktivnije je, npr. više verbalno stimulirajuće. Dakle, žene koje rade možda ukupno provode manje vremena s djecom, no posvećuju se aktivnostima koje facilitiraju dječji razvoj, umjesto onima koje su neefikasne. Takvo edukativno i strukturirano vrijeme provedeno s djecom ima pozitivan utjecaj na djetetov intelektualni razvoj te ponašanje (Hsin, Felfe, 2014)

Brooks-Gunn i sur. (2010) utvrdili su kako zaposlenost majke u prvoj godini djetetova razvoja nema utjecaj na kognitivni, socijalni i emocionalni razvoj djeteta, a to također objašnjavaju većim primanjima majke, odgojnim okruženjem u kući te ustanovama ranog odgoja obrazovanja. Nadalje, zaposlenost majke u kasnijoj dobi ima pozitivan utjecaj na djetetovo ponašanje te socijalnu prilagodbu. Huerta (2011), također dokazuje kako

uključivanje djece u predškolski odgoj, kako to biva u slučaju zaposlenosti majke, ima pozitivan učinak na kognitivni razvoj djeteta. Brojna su istraživanja dokazala kako je zaposlenost majke povezana s poticanjem na neovisnost, zrelost, autonomiju te veći akademski uspjeh u djece (Hoffman, Youngblade, 1999). Weinraub i sur. (1988) utvrđuju kako su djeca zaposlenih majki neovisnija u vidu zadovoljavanja vlastitih potreba.

Što se tiče školskog uspjeha, Dunifon i sur. (2013) analizom podataka utvrdili su kako je zaposlenost majke povezana s boljim školskim uspjehom djece, odnosno većim prosjekom. Međutim, to objašnjavaju činjenicom da zaposlene majke, posebice one obrazovanije, u okviru dvohraniteljskih obitelji, imaju više resursa za kvalitetnu predškolsku ustanovu te bolje psihičko zdravlje, koje se, kako je već rečeno, odražava i na razvoj djeteta.

Rečeno nameće zaključak da utjecaj zaposlenosti majke na dijete ovisi uvelike o kvaliteti predškolskih ustanova. U tom smislu, naglasak bi trebao biti na promicanju većeg broja kvalitetnih odgojno-obrazovnih ustanova koje će pomoći u usklađivanju poslovne i majčinske uloge i promicanju aktivnosti koje doprinose optimalnom razvoju djeteta (Huerta, 2011).

3.2. ZAPOSLENOST MAJKE I UKLJUČENOST OCA U ODGOJU DJECE

Ono što je vrlo bitno za optimalan razvoj djeteta jest uključenost oca, odnosno oba roditelja u odgoj (Brajša-Žganec i sur., 2014). Majčin i očev utjecaj od velike su važnosti za školovanje djece, te za socio-emocionalni i kognitivni razvoj djeteta. Uključenost oca najčešće je povezna s uključenosti majke i suradničkom okolinom roditelja za dijete, a to utječe na razvoj samopoštovanja kod djece, unutaršnjeg lokusa kontrole, a samim time i pozitivno djeluje na školsko postignuće (Flouri, Buchanan, 2004).

Hoffman i Youngblade (1999) ukazuju na činjenicu da zaposlenost majke utječe na veći angažman oca u odgoju djeteta, no druga strana istraživanja poput Darling-Fisher i Tiedje (1990) pokazuju kako očevi u dvohraniteljskim obiteljima sudjeluju više jedino u smislu igre s djetetom, dok većina odgovornosti za odgoj i njegu djece leži na leđima majki. Uloga oca se tradicionalno temelji na društvenoj interakciji s djetetom, a Bailey (1994) je, također utvrdio kako su očevi više angažirani u takvoj interakciji nego u njezi djeteta, ali očeva povećana briga o djeci ipak je povezana s majčinom zaposlenošću (no tek 20% u odnosu na majku). Topolčić (2001) je, također dobio podatak da muškarci u Hrvatskoj više (nego prije) sudjeluju u odgoju djece, no tu se uglavnom radi o igri s djetetom, što spada pod povremeni (kao npr. popravci oko kuće), a ne rutinski posao.

Čudina-Obradović i Obradović (2000) u tom smislu naglašavaju važnost promicanja razvijanja pozitivnih stavova prema očinstvu, razvijanje potpornog stava prema ženi i obitelji, razvijanje egalitarnog stava o podjeli dužnosti u kući, itd. Zbog svega rečenog ne možemo govoriti o negativnom utjecaju zaposlenosti žene na majčinstvo i dobrobit djeteta nego trebamo govoriti o “negativnim utjecajima neprikladnih ili nepristupačnih jaslaca i vrtića, kao i nedostatka očeve potpore i preuzimanja roditeljskih zadataka” (Silverstein, 1991, prema Čudina-Obradović, Obradović, 2000).

4. STANJE U HRVATSKOJ

U Hrvatskoj žene nailaze na veće poteškoće u pristupu, povratku i ostanku na tržištu rada zbog različitih socijalnih faktora, koji, između ostaloga, uključuju probleme u usklađivanju radnog i obiteljskog života (Hagl i sur., 2011). Kao glavne prepreke sudjelovanju na tržištu rada Hagl i sur. (2011) iznose praktične prepreke kao što su nedostupnost povoljne i adekvatne brige o djeci i fleksibilno radno vrijeme te kulturalne prepreke, kao što su neprihvatanje žena na nadređenim položajima i nastavak radne kulture u kojoj se žene ne potiču da uspiju ili se od njih to ne očekuje.

Unatoč i dalje nerazmjernom udjelu žena i muškaraca na tržištu rada, u posljednja je četiri desetljeća participacija žena znatno porasla. Bilo svojim izborom ili zbog obiteljskih potreba, sve veći postotak žena u godinama rađanja i podizanja djece ostaje na tržištu rada (Topolčić, 2001). No, drugačija je situacija podjele rada i brige o djeci između bračnih partnera u kućanstvu (obitelji) – tu nije došlo do znatnijih promjena. Istražujući stupanj ravnopravnosti podjele rada u kućanstvu u Hrvatskoj, Topolčić (2001) i Bartolac i Kamenov (2013) u svojim istraživanjima zaključili su da žene i dalje više obavljaju rutinske ili tradicionalno ženske poslove, dok muškarci više obavljaju povremene ili muške poslove. Dakle, žene u Hrvatskoj žongliraju između tri sfere: posla, djece i obitelji, a muškarci najviše između dvije: posla i djece (Topolčić, 2001).

5. SMANJENJE SUKOBA RADNE I OBITELJSKE ULOGE

U razvijenim zemljama model jednog hranitelja obitelji (one breadwinner) prema kojem žena ostaje u kući više je iznimka nego pravilo (Puljiz, Zrinščak, 2002). Socijalna skrb i mjere zapošljavanja u europskim društvima igraju važnu ulogu u nastojanjima da se osigura nesmetano obavljanje posla i profesionalni razvoj žena unatoč obiteljskim obavezama koje imaju, a istodobno očekuje se da zaposlenje ne ograničava majčinstvo i obitelj (Simonyi, 2011). Politike usmjerene ka promicanju dvohraniteljskog tipa obitelji u Europi poduprte su obiteljskim politikama koje omogućavaju roditeljima skraćeno radno vrijeme, potiču muškarce da jednakopravno sudjeluju u obiteljskim i kućanskim obvezama, omogućavaju povoljne usluge ustanova za rani odgoj i obrazovanje (Gornick, Meyers, 2004). Roditeljski dopusti, koji su prošireni i na očeve, u nekim zemljama omogućuju roditeljima da „prežive“ na određeno vrijeme, odnosno da ne izgube posao (u nekim zemljama mjeseci, u nekima godine). Fleksibilne mogućnosti rada (npr. rad na pola radnog vremena), klizno radno vrijeme (radno vrijeme gdje se utvrđuje najranije vrijeme dolaska na posao i najkasnije vrijeme, a na radnicima je da u tom vremenu odrade potrebno dnevno radno vrijeme (Marinković-Drača, 2016)) te dislocirani rad mogu pomoći roditeljima da uspješno usklađuju poslovni i obiteljski život. Iako se spomenuto odnosi najčešće na žene, u Europi je pokrenuto nekoliko inicijativa koje nalažu da usklađivanje između posla i obitelji nije pitanje spola, nego pitanje organizacije obitelji, u koje je potrebno uključiti oba roditelja (Simonyi, 2011).

Ono što je vrlo bitno kao stup oslonac u usklađivanju poslovnog i obiteljskog života su kvalitetne ustanove ranog odgoja i obrazovanja, koje brinu za dobrobit djece. Vrijeme provedenog u vrtićima i jaslicama za djecu pruža temelj za buduću dobrobit, zdravlje te fizički, mentalni i socijalni razvoj djeteta (Simonyi, 2011). „Nedostatak tih ustanova ne

samo da otežava postizanje ravnoteže između poslovnog i privatnog života, već može i nepovoljno utjecati na dobrobit, obrazovanje i socijalnu uključenost u ovoj ranoj, ključnoj fazi razvoja djeteta, bez obzira na status zaposlenosti roditelja” (Simonyi, 2011: 25).

6. METODOLOGIJA ISTRAŽIVANJA

6.1. CILJ, ZADACI I HIPOTEZE ISTRAŽIVANJA

S obzirom da je u hrvatskom društvu, kako je navedeno u radu, položaj žena sve gori jer se od njih očekuje da velikim dijelom brinu o djeci i kućanstvu, a institucionalna potpora i infrastruktura zaposlenoj majci nedovoljna (Akrap, Čipin, 2011), cilj ovog istraživanja je ispitati stavove studenata Sveučilišta u Zadru prema položaju žene na tržištu rada i njezinim obiteljskim obvezama. Također, ispitivanjem će se obuhvatiti i njihova procjena efikasnosti mjera koje bi ženama mogle pomoći u usklađivanju poslovnih i obiteljskih uloga te poboljšati njihov položaj u društvu.

Zadaci istraživanja su:

1. Utvrditi demografske podatke ispitanika: spol, dob, geografsko porijeklo, status zaposlenosti majke te obrazovanost majke (nezavisne varijable)
2. Ispitati razlike u stavovima prema položaju žene na tržištu rada i njezinim obiteljskim obvezama u Hrvatskoj s obzirom na nezavisne varijable
3. Utvrditi u kojoj mjeri ispitanici ocjenjuju ponuđene mjere pomoći ženama u usklađivanju poslovnih i obiteljskih obveza te poboljšanja njihovog položaja u društvu efikasnim.
4. Ispitati povezanost između procjene ispitanika o efikasnosti mjera pomoći ženama u usklađivanju poslovnih i obiteljskih obveza i poboljšanja položaja žena u društvu i stavova prema položaju žene na tržištu rada i njezinim obiteljskim obvezama.

Hipoteze:

H1: S obzirom na prijašnja istraživanja (Akrap, Čipin, 2010; Istenič, 2007; Hoffman, Youngblade, 1999) može se pretpostaviti da će se pokazati razlika u stavovima studenata prema dvostrukoj ulozi žena, odnosno prema položaju žene na tržištu rada i njezinim obiteljskim obvezama s obzirom na nezavisne varijable. Očekuje se da će žene, ispitanici s urbanih područja, ispitanici kojima je majka stalno zaposlena, i oni kojima majka ima veći stupanj obrazovanja imati egalitarnije stavove.

H2: S obzirom na prijašnja istraživanja, poput Brajdić-Vuković i sur. (2007), koje utvrđuju povezanost između stavova o rodnim ulogama i stavova o zaposlenosti žena u Hrvatskoj, možemo pretpostaviti da će se pokazati povezanost između stavova prema dvostrukoj ulozi žena, tj. stavova prema položaju žene na tržištu rada i njezinim obiteljskim obvezama s procjenama efikasnosti mjera koje bi žena mogle olakšati usklađivanje poslovnog i obiteljskog života te poboljšati položaj žena u hrvatskom društvu.

6.2. UZORAK ISPITANIKA

U istraživanju je korišten prigodan uzorak od 181 ispitanika, tj. studenata Sveučilišta u Zadru ($M_{\text{DOB}} = 22$; $sd_{\text{DOB}} = 2,25$), od kojih 91 čine žene, a 90 muški ispitanici.

Tablica 1. Prikaz broja ispitanika/ca (N) prema pojedinim nezavisnim varijablama

Naselje		Status zaposlenosti majke		Obrazovanje majke	
Grad	116 (64%)	Stalno zaposlena	112 (61%)	OŠ	13 (7%)
Selo	65 (36%)	Nezaposlena (traži posao)	20 (11%)	SSS	118 (65%)
		Domaćica	38 (22%)	VŠS	23 (13%)
		Umirovljenica	11 (6%)	VSS	18 (10%)
				Magisterij, doktorat	9 (5%)

6.3. INSTRUMENTI ISTRAŽIVANJA

Prvi dio upitnika odnosio se na demografske podatke, odnosno spol, dob, geografsko porijeklo, status zaposlenosti majke te obrazovanje majki ispitanika.

U svrhu ispitivanja stavova prema zaposlenosti žena i usklađivanju poslovnih i obiteljskih obveza žena u Republici Hrvatskoj korištena je *Skala stavova prema položaju žena na tržištu rada i njezinim obiteljskim obvezama* preuzeta od Akrap i Čipin (2011). Skala se sastoji od 8 tvrdnji o dvostrukoj ulozi žena, tj. zaposlenosti žena, usklađivanju obiteljskih i poslovnih obveza, a čini 4 pozitivna stava te 4 negativna stava prema zaposlenosti žena, odnosno prema usklađivanju obiteljskih i poslovnih obveza te utjecaju spomenutog na obitelj, odnosno djecu. Stavovi su mjereni na Likertovoj skali od 5 stupnjeva (odgovori: uopće se ne slažem = 1, ne slažem se = 2, niti se slažem niti se ne slažem = 3, slažem se = 4, slažem se potpuno = 5)

Kako bi se utvrdilo koliko ispitanici procjenjuju efikasnost mjera koje bi ženama mogle olakšati usklađivanje poslovnog i obiteljskog života te poboljšati položaj žena u hrvatskom društvu korištena je *Skala mjera prevencija i smanjenja rodne diskriminacije* preuzeta od Leinert Novosel (2011). Zadatak ispitanika bio je procijeniti na skali od 4 stupnja koliko bi svaka od ponuđenih devet mjera (klizno radno vrijeme, podjela radnog mjesta na dvije osobe, veće poštivanje ravnopravnosti spolova tijekom obrazovanja i sl.) mogla olakšati ženama usklađivanje obiteljskih i poslovnih obveza, odnosno poboljšati položaj žena u hrvatskom društvu.

7. ANALIZA I INTERPRETACIJA REZULTATA

Prvi dio analize deskriptivne je prirode, dok se drugi dio analize temelji na upotrebi T-testa pri utvrđivanju razlike u stavovima s obzirom na spol i geografsko porijeklo. Nadalje, analizom varijance i Fisherovim LDS testom ispitana je razlika u stavovima s obzirom na obrazovanje majke te status zaposlenosti majke ispitanika. Također, kako bi se dobio uvid u razliku u stavovima s obzirom na pojedine tvrdnje u skali izvučeni su postoci odgovora u odnosu na spol, odnosno status zaposlenosti majke ispitanika/ca.

U svrhu utvrđivanja povezanosti između stavova prema položaju žene na tržištu rada i njezinim obiteljskim obvezama i procjena mjera pomoći koje bi ženama mogle olakšati usklađivanje poslovnog i obiteljskog života te poboljšati položaj žena u hrvatskom društvu, korišten je Pearsonov koeficijent korelacije. Kod skale procjene mjera pomoći korištena je faktorska analiza te T-test za utvrđivanje razlike među faktorima. Također, kako bi dobili sliku o preferenciji pojedinih mjera pomoći ženama u usklađivanju poslovne i obiteljske uloge žene te poboljšanja njenog položaja u društvu, napravljena je hijerarhija procjene efikasnosti pojedinih mjera.

Ukupan stav studenata Sveučilišta u Zadru prema položaju žene na tržištu rada i njezinim obiteljskim obvezama je pozitivan, odnosno umjereno egalitaran ($M = 3,66827$). Isto tako, studenti u većoj mjeri procjenjuju ponuđene mjere pomoći ženama efikasnim ($M = 2,94$).

T-testom utvrđeno je da postoji statistički značajna razlika između ispitanika u stavovima prema položaju žene na tržištu rada i njezinim obiteljskim obvezama s obzirom na spol ($t(176) = 5,53$; $p < ,01$). Studentice ($M = 3,9$) imaju pozitivnije stavove od studenata ($M = 3,44$) prema položaju žene na tržištu rada i njezinim obiteljskim obvezama, što je u skladu s očekivanjima. Dakle, žene i u ovom istraživanju pokazuju višu razinu svijesti navedenog problema. Naime, i prijašnja istraživanja pokazuju kako žene u Hrvatskoj pokazuju veću osjetljivost prema društvenoj neravnopravnosti od muškaraca i bolje uočavanje neravnopravnih odnosa u obitelji, a što se tiče rasporeda brige oko djece i pridavanja važnosti ženinoj karijeri, također je prethodno utvrđeno da žene percipiraju veću neravnopravnost (Kamenov, Jugović, 2011) pa je logično i zaključiti da će ispitanice u ovom istraživanju imati pozitivniji stav spram zaposlenosti žena, veću svijest o usklađivanju poslovnih i obiteljskih uloga, odnosno da će ispitanice u manjoj mjeri smatrati kako zaposlenost žene nepovoljno utječe na obitelj i dijete.

Tablica 2. Tablica postotaka odgovora za svaki stupanj slaganja na *Skali stavova prema položaju žena na tržištu rada i njezinim obiteljskim obvezama* s obzirom na spol

	Tvrdnja	Spol	Odgovori na skali				
			1	2	3	4	5
1.	Majka koja radi može uspostaviti topao i prisan odnos sa svojom djecom kao i majka koja je kod kuće (ne radi)	M	3%	7%	17%	43%	30%
		Ž	0%	3%	7%	37%	53%
2.	Zaposlenje je najbolji način da žena postane samostalna	M	7%	12%	32%	31%	18%
		Ž	0%	9%	23%	37%	31%
3.	Posao kućanice ispunjava kao i bilo koji drugi posao	M	1%	9%	35%	39%	16%
		Ž	3%	11%	38%	34%	14%
4.	I muškarac i žena trebali bi financijski pridonositi kućanstvu	M	3%	4%	26%	26%	40%
		Ž	0%	4%	8%	41%	47%
5.	Predškolsko će dijete vjerojatno patiti ako mu majka radi	M	19%	38%	24%	16%	3%
		Ž	26%	47%	18%	8%	1%
6.	Imati zaposlenje je dobro, no ono što većina žena zapravo želi jesu djeca i obitelj	M	6%	25%	28%	33%	8%
		Ž	25%	33%	25%	13%	4%
7.	Iako je zaposlena, glavna bi odgovornost žene trebala biti briga o kućanstvu i briga o djeci	M	8%	21%	41%	19%	11%
		Ž	29%	29%	16%	23%	3%
8.	Žene koje imaju djecu koja još nisu školske dobi ne bi trebale raditi, nego bi se trebale brinuti za djecu	M	12%	33%	29%	17%	9%
		Ž	38%	40%	15%	5%	2%

U *Tablici 2* prikazan je postotak odgovora za svaki stupanj slaganja kako bi se vidjelo gdje se ta razlika u stavu s obzirom na spol očituje. Iako općenito možemo vidjeti da i ispitanici i ispitanice teže pozitivnijim stavovima, ako uzmemo u obzir postotke odgovora za svaku od navedenih 8 tvrdnji (*Tablica 2*), možemo vidjeti kako se razlika u stavovima između ispitanica i ispitanika najviše očituje u zadnje 3 tvrdnje (*imati zaposlenje je dobro, no ono što većina žena zapravo želi jesu djeca i obitelj; iako je zaposlena, glavna bi odgovornost žene trebala biti briga o kućanstvu i briga o djeci; žene koje imaju djecu koja još nisu školske dobi ne bi trebale raditi, nego bi se trebale brinuti za djecu*).

Zanimljivo je kako se 66% muškaraca slaže (26%), odnosno slaže u potpunosti (40%) s tvrdnjom da i *muškarac i žena trebaju financijski pridonositi kućanstvu*, dok istovremeno njih 41% smatra da je *imati zaposlenje dobro, no ono što većina žena želi su djeca i obitelj*. S tvrdnjom da bi *glavna odgovornost žene trebala biti briga o kućanstvu i djeci iako je zaposlena* slaže se, odnosno potpuno se slaže 30% muškaraca, dok se čak njih 41% s tom izjavom niti slaže niti ne slaže. Nadalje, općenito možemo primijetiti kako muškarci više tendiraju davati neutralan odgovor (niti se slažem niti se ne slažem). Ta pojava, osim što može ukazivati na ispitanikovu neodlučnost, može biti rezultat ispitanikove indiferentnosti, jer, kako Kaplan (1972) u svom istraživanju o neutralnim odgovorima pri ispitivanju stavova zaključuje, ako ispitanik na velik broj pitanja zaokružuje srednju (neutralnu) vrijednost, to upućuje na manjak interesa za problem, što u ovom kontekstu nikako nije zanemarivo. Činjenica da postoji razlika u postotku neslaganja sa spomenutim tvrdnjama (*imati zaposlenje je dobro, no ono što većina žena zapravo želi jesu djeca i obitelj; iako je zaposlena, glavna bi odgovornost žene trebala biti briga o kućanstvu i briga o djeci*) s obzirom na spol te da 66% muškaraca smatra da bi oba bračna partnera trebala financijski pridonositi kućanstvu, upućuje na to da muškarci u odnosu na žene u većoj mjeri preferiraju *dvohraniteljski model obitelji dvostruke opterećenosti žena*, prema kojem žene ekonomski doprinose obitelji te vode brigu o kućanstvu i djeci pa im je samim time i najteže usklađivati obiteljsku i poslovnu ulogu (Kotowska, Matysiak, 2008). Naime, ako pogledamo i usporedimo odgovore ispitanica na iste tvrdnje možemo vidjeti kako se 58% žena ne slaže, tj. uopće ne slaže s tvrdnjom da bi *glavna odgovornost žene trebala biti briga o kućanstvu i djeci iako je zaposlena* (u odnosu na 28% muškaraca), a njih 58% se ne slaže, tj. uopće ne slaže s tvrdnjom da je *imati zaposlenje dobro, no ono što većina žena želi jesu djeca i obitelj*, u odnosu na 31% muškaraca koji se ne slažu, tj. u opće ne slažu s tom tvrdnjom. Čak 78% žena se uopće ne slaže (38%), odnosno ne slaže (40%) s tvrdnjom da *žene koje imaju djecu koja još nisu školske dobi ne bi trebale raditi nego se brinuti o djeci*, u odnosu na 45% muškaraca koji se u uopće ne slažu (12%), odnosno ne slažu (33%) s tom tvrdnjom. S istom izjavom 7% žena se slaže, tj. slaže potpuno dok se 26% muškaraca slaže, tj. potpuno se slaže da *žene koje imaju predškolsku djecu ne bi trebale raditi nego se brinuti o djeci*..

Ako uzmemo u obzir da se 88% žena slaže s tvrdnjom da bi i *muškarac i žena trebali financijski pridonositi kućanstvu*, a istovremeno vidimo da pokazuju egalitarniji stav o zaposlenosti žene i usklađivanju poslovnih i obiteljskih uloga, možemo zaključiti da ispitanice u većoj mjeri podržavaju *model dvaju hranitelja – dva skrbnika*, u kojem postoji jednaka podjela poslova unutar obitelji, prvenstveno u smislu brige o kućanskim poslovima i djeci (Kotowska, Matysiak, 2008).

Rezultati prijašnjih istraživanja pokazuju kako i studenti i studentice imaju umjereno liberalne stavove o rodnim ulogama, dok studentice ipak pokazuju manje tradicionalan stav što se tiče obiteljske uloge udanih žena (Bryant, 2003). I ispitanici i ispitanice u ovom istraživanju podržavaju dvohraniteljski model obitelji, a iz rezultata vidimo kako i studenti i studentice pokazuju pozitivne stavove spram zaposlenosti žena i njezinim obiteljskim obvezama, no razlika između spola ipak postoji, posebice što se tiče usklađivanja obiteljske i poslovne uloge žene.

Iako prijašnja istraživanja poput Istenič (2007) pokazuju razliku u stavu prema rodnim ulogama s obzirom na to dolaze li ispitanici iz ruralnih, odnosno urbanih područja, gdje ispitanici s ruralnih područja pokazuju tradicionalnije stavove, u ovom je istraživanju T-testom utvrđeno da ne postoji statistički značajna razlika između stavova ispitanika u odnosu na geografsko porijeklo, tj. ne postoji razlika između onih koji dolaze iz grada ($M = 3,67$), odnosno sa sela ($M = 3,66$). Ovo možemo objasniti činjenicom da se radi o uzorku ispitanika mlađe populacije, uključenih u visoko obrazovanje pa se utjecaj sociokulturnih obrazaca ruralnih sredina nije pokazao značajnim.

Analizom varijance utvrđeno je da postoji statistički značajna razlika u stavovima prema položaju žene na tržištu rada i njezinim obiteljskim obvezama s obzirom na obrazovanje majke ($F = 3,089$, $p = 0,017294$). Istraživanja poput Smith i Self (1980) dokazala su kako je stav pojedinaca prema rodnim ulogama manje tradicionalan što je majka obrazovanija, a u ovom istraživanju Fisherovim LSD testom dobivena je razlika u stavu između ispitanika kojima majka ima završenu srednju školu i višu školu, s jedne strane te onih kojima je završila visoku školu s druge strane. Naime, ispitanici čija je majka završila visoku školu imaju egalitarnije stavove prema položaju žene na tržištu rada i njezinim obiteljskim obvezama u odnosu na one čija je majka završila srednju ili višu školu. Ovdje vidimo da je potvrđeno kako veća obrazovanost majke tvori odgojnu okolinu koja utječe na egalitarnost stava. Druge razlike se nisu pokazale statistički značajnima.

Analizom varijance utvrđeno je da postoji statistički značajna razlika između stavova ispitanika prema položaju žene na tržištu rada i njezinim obiteljskim obvezama s obzirom na status zaposlenosti majke ($F(3,177) = 5,19$; $p = 0,00$). Zaposlenost majke utječe na djecu tako da oblikuje stavove o tome što je primjereno i poželjno (Fernández i sur., 2004). Obitelj kao primarna grupa u kojoj odrastamo formira nas kao osobe, a zaposlena majka pruža socijalizacijsku okolinu koja daje dobre uzore za oponašanje (Scarr i sur., 1989) te služi kao model svojoj djeci pa djeca u takvim obiteljima imaju egalitarniji stav o zaposlenosti majke (Hoffman, Youngblade, 1999). Jedan od glavnih ciljeva ovog istraživanja bio je ispitati razliku u stavovima prema položaju žene na tržištu rada i njezinim obiteljskim obvezama s obzirom na status zaposlenosti majke, a s obzirom na rečeno, ne čudi da je dobivena statistički značajna razlika u stavu između ispitanika/ca kojima je majka stalno zaposlena izvan kuće i onih kojima je majka domaćica. I iz ovih rezultata možemo vidjeti kako imati zaposlenu majku znači formirati egalitarnije stavove o rodnim ulogama, odnosno zaposlenosti žene te usklađivanju njezine obiteljske i poslovne uloge.

Između ispitanika kojima je majka zaposlena i onih kojima je nezaposlena (traži posao) ne postoji statistički značajna razlika, kao ni između ispitanika kojima je majka nezaposlena (traži posao) i onih kojima je domaćica.

Tablica 3. Tablica postotka odgovora na *Skali stavova prema položaju žena na tržištu rada i njezinim obiteljskim obvezama* s obzirom na zaposlenost majke

	Tvrdnja	Zaposlenost majke	Odgovori na skali				
			1	2	3	4	5
1.	Majka koja radi može uspostaviti topao i prislan odnos sa svojom djecom kao i majka koja je kod kuće (ne radi)	zaposlena	1%	1%	11%	38%	49%
		domaćica	3%	16%	13%	34%	34%
2.	Zaposlenje je najbolji način da žena postane samostalna	zaposlena	3%	10%	25%	32%	30%
		domaćica	5%	13%	29%	40%	13%
3.	Posao kućanice ispunjava kao i bilo koji drugi posao	zaposlena	1%	10%	38%	33%	18%
		domaćica	5%	11%	21%	45%	18%
4.	I muškarac i žena trebali bi financijski pridonositi kućanstvu	zaposlena	2%	2%	14%	32%	49%
		domaćica	3%	8%	16%	37%	36%
5.	Predškolsko će dijete vjerojatno patiti ako mu majka radi	zaposlena	30%	44%	19%	6%	1%
		domaćica	10%	37%	21%	32%	0%
6.	Imati zaposlenje je dobro, no ono što većina žena zapravo želi jesu djeca i obitelj	zaposlena	23%	25%	27%	21%	4%
		domaćica	5%	28%	32%	18%	16%
7.	Iako je zaposlena, glavna bi odgovornost žene trebala biti briga o kućanstvu i briga o djeci	zaposlena	25%	24%	28%	15%	8%
		domaćica	8%	26%	31%	24%	11%
8.	Žene koje imaju djecu koja još nisu školske dobi ne bi trebale raditi, nego bi se trebale brinuti za djecu	zaposlena	30%	34%	22%	12%	2%
		domaćica	13%	39%	16%	13%	19%

Budući da je dobivena statistički značajna razlika između ispitanika kojima je majka stalno zaposlena i onih kojima je majka domaćica, izvučeni su postoci odgovora kako bi se utvrdilo u kojim tvrdnjama se ta razlika najviše očituje (Tablica 3). Uvidom u Tablicu 3 možemo vidjeti kako se ta razlika najviše očituje u tvrdnjama koje se tiču usklađivanja poslovnih i obiteljskih uloga (*iako je zaposlena, glavna bi odgovornost žene trebala biti briga o kućanstvu i briga o djeci; žene koje imaju djecu koja još nisu školske dobi ne bi trebale raditi, nego bi se trebale brinuti za djecu*), gdje ispitanici kojima je majka stalno zaposlena pokazuju veću svijest, tj. egalitarnije stavove prema usklađivanju obiteljskih i poslovnih obveza te u tvrdnjama koje se tiču utjecaja majčine zaposlenosti na dobrobit djece (*majka koja radi može uspostaviti topao i prislan odnos sa svojom djecom kao i majka koja je kod kuće (ne radi); predškolsko će dijete vjerojatno patiti ako mu majka radi*). U drugim tvrdnjama razlika u frekvencijama odgovora postoji, u smjeru da ispitanici kojima je majka stalno zaposlena pokazuju nešto pozitivniji stav, no u manjoj mjeri nego što je to u spomenutim tvrdnjama.

Što se tiče usklađivanja obiteljske i poslovne uloge, također vidimo egalitarniji stav ispitanika kojima je majka zaposlena, gdje se 49% ispitanika kojima je majka zaposlena ne slaže, tj. uopće ne slaže s tvrdnjom da *iako je zaposlena, glavna bi odgovornost žene trebala biti briga o kućanstvu i briga o djeci*, u odnosu na 34% onih kojima je majka domaćica. Sličan omjer odgovora možemo vidjeti i kod tvrdnje da je *imati zaposlenje dobro, no ono što većina žena žele jesu djeca i obitelj* (Tablica 3).

Nešto veća razlika u frekvencijama odgovora između ispitanika kojima je majka zaposlena i onih kojima je majka domaćica očituje se u izjavama koje se tiču utjecaja majčine zaposlenosti na dijete. Naime, tek 7% onih kojima je majka zaposlena se slaže, tj. slaže potpuno s tvrdnjom da će *predškolsko dijete vjerojatno patiti ako mu majka radi*, dok 32% ispitanika kojima je majka domaćica to smatra. Čak 74% ispitanika kojima je majka zaposlena se ne slaže, tj. uopće ne slaže s tom izjavom, u odnosu na njih 47% kojima je majka domaćica. Štoviše, 87% ispitanika kojima je majka zaposlena se slaže, tj. potpuno slaže da *majka koja radi može uspostaviti topao i prisan odnos sa svojom djecom kao i majka koja ne radi*, dok se 68% onih kojima je majka domaćica slaže, tj. potpuno slaže s tom tvrdnjom. Ako obratimo pozornost na negativnu stranu skale iste tvrdnje u *Tablici 3* vidimo kako se tek 2% ispitanika kojima je majka zaposlena uopće ne slaže, tj. ne slaže da *majka koja radi može uspostaviti topao i prisan odnos sa svojom djecom kao i majka koja ne radi*, dok isto to zaokružuje njih 19% kojima je majka domaćica. Zanimljivo je, također, kako se tek 2% ispitanika kojima je majka zaposlena potpuno slaže s izjavom da *žene koje imaju djecu koja još nisu školske dobi ne bi trebale raditi, nego bi se trebale brinuti za djecu*, u odnosu na njih 19% kojima je majka domaćica.

Ako uzmemo u obzir da se obje spomenute grupe ispitanika u velikoj mjeri slažu s tvrdnjom da bi *i muškarac i žena trebali financijski pridonositi kućanstvu*, možemo zaključiti kako ispitanici kojima je majka zaposlena i oni kojima je majka domaćica podržavaju *dvohraniteljski model obitelji*, no oni kojima je majka zaposlena, kao što je i predviđeno, u nešto većoj mjeri. Razlika između ovih grupa ispitanika očituje se u vidu dvostruke uloge žena, tj. usklađivanja obiteljske i poslovne uloge te nepovoljnog utjecaja ženine zaposlenosti na razvoj djeteta, gdje oni kojima je majka zaposlena pokazuju egalitarniji stav spram spomenutog. Dakle, možemo zaključiti da ispitanici kojima je majka zaposlena više teže *modelu dvaju branitelja – dva skrbnika*, dok oni kojima je majka domaćica naginju *dvohraniteljskom modelu obitelji dvostruke opterećenosti žena*.

Jedan od ciljeva ovog rada bio je utvrditi u kojoj mjeri ispitanici ocjenjuju ponuđene mjere pomoći ženama (poput kliznog radnog vremena, zakonske obveze roditeljskih dopusta za očeve, i sl.) u usklađivanju poslovnih i obiteljskih obveza te poboljšanja njihovog položaja u društvu efikasnim. Također, zadatak ovog istraživanja bio je i ispitati povezanost između procjene i efikasnosti mjera pomoći ženama u usklađivanju poslovnih i obiteljskih obveza i poboljšanja položaja žena u društvu i stavova prema položaju žene na tržištu rada i njezinim obiteljskim obvezama.

Kao što je prethodno navedeno, a pokazalo se i u ovom istraživanju, danas prevladava stajalište da i muškarac i žena trebaju financijski pridonositi kućanstvu. Takav dvohraniteljski model obitelji, prema Puljiz i Bouillet (2003), dobar je za obitelj ako ga prate prilagodbe na tržištu rada, inovacije u sustavima socijalne sigurnosti te razvoj obiteljskih usluga. I europske i hrvatske obiteljske politike usmjerene su ka promicanju dvohraniteljskog modela obitelji, a takve politike, osim što omogućavaju skraćeno i klizno radno vrijeme, roditeljske dopuste za očeve te osiguravanje velikog broja kvalitetnih ustanova ranog odgoja i obrazovanja, teže retradicionalizaciji obitelji, tj. promicanju ravnopravnosti spolova unutar samih obitelji i u društvu općenito. Veliku ulogu igra i podrška okoline pa se nameće i važnost educiranja obitelji, ali i rad na rodnoj osjetljivosti javnosti kroz obrazovanje i medije.

Faktorskom analizom dobivena su 2 faktora ponuđenih mjera, odnosno *faktor karakteristika radnog mjesta* (Crombach alpha = 0,60) te *faktor zakona i društvenih vrijednosti* (Crombach alpha = 0,82).

T-testom utvrđeno kako postoji razlika između *faktora zakona i društvenih vrijednosti* i *faktora karakteristika radnog mjesta*, u smjeru da ispitanici procjenjuju mjere iz *faktora zakona i društvenih vrijednosti* efikasnijima ($t(-2,06895)$, $p = 0,039264$)

Kao što je i predviđeno, primjenom Pearsonovog koeficijenta korelacije dobivena je pozitivna povezanost između stavova prema položaju žena na tržištu rada i njezinim obiteljskim obvezama i ukupnog rezultata na skali mjera prevencije i smanjenja rodne diskriminacije ($r(179) = 0,32$). Logično je bilo pretpostaviti da će ispitanici koji pokazuju veću svijest o problemu zaposlenosti žena te usklađivanja njezinih obiteljskih i poslovnih obveza u većoj mjeri procjenjivati efikasnima ponuđene mjere. Međutim, nakon faktorske analize, utvrđeno je da postoji povezanost između stavova prema položaju žena na tržištu rada i njezinim obiteljskim obvezama i *faktora zakona i društvenih vrijednosti* ($r(179) = 0,36$). Povezanosti između stavova prema položaju žena na tržištu rada i njezinim obiteljskim obvezama i *faktora karakteristika radnog mjesta* nema. Dakle, ispitanici koji imaju pozitivnije stavove prema položaju žene na tržištu rada i njezinim obiteljskim obvezama smatraju kako bi mjere iz *faktora zakona i društvenih vrijednosti* bile efikasnije u pomoći ženama u usklađivanju poslovnog i obiteljskog života te poboljšanja njihovog položaja u društvu. Stoga možemo zaključiti kako ispitanici koji pokazuju veću osjetljivost spram pitanja dvostruke uloge žene u obitelji problem, odnosno rješenje vide u funkcioniranju društva kao takvog, (ne)jednakosti u obrazovanju te zakonu vezanih za poštivanje ravnopravnosti spolova, činiteljima koji ne funkcioniraju jedan bez drugoga.

Također, možemo primijetiti kako se *faktor karakteristika radnog mjesta* s kojim ne postoji povezanost (*klizno radno vrijeme, jaslice i vrtići u radnim organizacijama, podjela jednog radnog mjesta na dvije osobe (svaka po 4 sata)*) odnosi na neku vrstu odabira žena pa vidimo kako ispitanici s većom osviještenošću o problemu dvostruke uloge žena veći problem vide u zakonu i društveno ukorijenjenim vrijednostima nego u samim izborima žena. Nadalje, ako se osvrnemo na mjeru *podjele ranog vremena na dvije osobe*, odnosno rad sa skraćenim vremenom, možemo pretpostaviti da je razlog što ovu mjeru ispitanici s egalitarnijim stavovima ne vide efikasnom, tj. poželjnom, činjenica da takvi poslovi nisu karijeristički i mnogim bi ženama, posebice onim visokoobrazovanim, mogli biti neprihvatljivi. Također, podatak da ova skupina ispitanika ne favorizira *jaslice i vrtiće u radnim organizacijama* možemo objasniti činjenicom da bi ova mjera dovela do brisanja granica obiteljskog i radnog konteksta pa se gubi ženina višestrukost uloga, što kod žene može uzrokovati stres i nezadovoljstvo (Čudina-Obradović, Obradović, 2000).

Tablica 4. Deskriptivni pokazatelji i hijerarhija procjene efikasnosti pojedinih mjera usmjerenih na usklađivanje poslovnog i obiteljskog života žena i poboljšanja njihovog položaja u hrvatskom društvu

Mjere pomoći	Rang	M	sd
Veće poštivanje ravnopravnosti spolova tijekom obrazovanja	1	3,15	0,99
Jaslice i vrtići u radnim organizacijama	2	3,10	0,85
Strože kažnjavanje neravnopravnog postupanja na temelju spola	3	3,08	0,92
Obrazovanje poslodavaca i zaposlenika o ravnopravnosti spolova	4	3,07	0,91

Uvođenje zakonske obveze korištenja roditeljskog dopusta za očeve	5	3,06	0,86
Klizno radno vrijeme	6	2,92	0,74
Osvještavanje javnosti putem medija (TV, novine, radio)	7	2,80	0,92
Financijske povlastice za poslodavce koji brinu o ravnopravnosti spolova	8	2,77	0,92
Podjela jednog radnog mjesta na dvije osobe (svaka po 4 sata)	9	2,53	0,90

Iz *Tablice 4* vidimo kako ispitanici najefikasnijom mjerom smatraju veće poštivanje ravnopravnosti spolova tijekom obrazovanja ($M = 3,15$), dok u najmanjoj mjeri smatraju da je podjela jednog radnog vremena na dvije osobe (svaka po 4 sata) efikasna ($M = 2,53$).

Ako pogledamo hijerarhiju procjene efikasnosti mjera svih ispitanika (*Tablica 4*), činjenica da na prvo mjesto stavljaju *veće poštivanje ravnopravnosti spolova tijekom obrazovanja* ukazuje na to kako ispitanici u velikoj mjeri smatraju da se promjene ne događaju same po sebi, nego da je potrebno uvođenje odgoja za jednakost na svim razinama obrazovanja. Ovaj podatak, također može biti rezultat ispitanikovih iskustava, tj. percepcije rodne diskriminacije u obrazovanju, kako su Baranović i Jugović (2011) prethodno i utvrdile svojim istraživanjem o percepciji rodne diskriminacije u obrazovanju u Hrvatskoj. Zanimljivo je kako *jaslice i vrtići u radnim organizacijama* dolaze na drugo mjesto procjena efikasnosti, iako nije dobivena povezanost s ovom mjerom i pozitivnim stavom prema položaju žena na tržištu rada i njezinim obiteljskim obvezama. Ipak, problem čuvanja djece jedan je od najvećih uzroka sukoba obiteljske i poslovne uloge žene pa ispitanici smatraju kako bi jaslice i vrtići u radnim organizacijama pomogle ženama u ostvarivanju karijere i majčinstva. Na treće mjesto dolazi *strože kažnjavanje neravnopravnog postupanja na temelju spola* pa možemo pretpostaviti da su ispitanici svjesni da unatoč postojanju politika usmjerenih na ravnopravnost spolova u društvu, realnost je ipak drugačija. Dakle, ispitanici smatraju da bi se politike ravnopravnosti trebale provoditi na način da se sankcionira ono što nije u skladu sa zakonom. Četvrto mjesto zauzima mjera vezana za *obrazovanje poslodavaca i zaposlenika o ravnopravnosti spolova*, što opet ukazuje na to da studenti shvaćaju važnost i potrebu promjene društvene svijesti, a u ovom slučaju vezano za područje zapošljavanja. Ukazivanje na (ne) ravnopravan odnos prema ženama, moguće je i poželjno kroz oblike cjeloživotnog učenja i podsjećanja na rodnu osjetljivost (Leinert Novosel, 2011). *Uvođenje zakonske obveze korištenja roditeljskog dopusta za očeve* ispitanici stavljaju na peto mjesto, podatak koji ni ne čudi, budući da bi ova pojava mogla rezultirati neformalnim društvenim sankcijama jer se briga o novorođenčetu još uvijek vidi kao primarno ženska uloga. Ispitanici u ovom istraživanju na zadnje mjesto rangiraju podjelu radnog vremena na dva mjesta, kao što je i u svom istraživanju dobila Leinert Novosel (2011).

Dakle, iz svega navedenoga može se zaključiti da je postavljena hipoteza **H1** djelomično potvrđena jer je dobivena razlika s obzirom na spol, status zaposlenosti te obrazovanje majke, no nije dobivena razlika s obzirom na geografsko porijeklo. Nadalje, hipoteza **H2** je potvrđena, tj. postoji pozitivna povezanost između stavova prema položaju žena na tržištu rada i njezinim obiteljskim obvezama te procjena efikasnosti ponuđenih mjera pomoći ženama u usklađivanju poslovnog i obiteljskog života te poboljšanja njihovog položaja u društvu.

ZAKLJUČAK

Društvene, gospodarske i političke promjene odražavaju se na obitelj te uloge njezinih članova, a dvohraniteljski model obitelji u današnje vrijeme postaje normativ. Problem ovakvog modela obitelji jest u tome što uloga žene, iako je zaposlena, ostaje ista kao što je bila u prošlosti kada je žena primarno bila vezana za kuću. „Žena, iako je ušla u svijet rada, najčešće se brine o kućanstvu i odgoju djece te provodi više vremena u obitelji od muža, što upućuje na njezinu dvostruku ulogu: žene integrirane u svijet rada i dobre skrbnice o obitelji“ (Leutar, 2002: 1173).

Cilj ovog istraživanja bio je ispitati stavove studenata Sveučilišta u Zadru prema dvostrukoj ulozi žena u obitelji u Hrvatskoj, tj. prema položaju žene na tržištu rada i njezinim obiteljskim obvezama, odnosno njihovu procjenu efikasnosti mjera koje bi ženama mogle pomoći u usklađivanju poslovnih i obiteljskih uloga te poboljšati njihov položaj u društvu. Ovo je istraživanje pokazalo kako ispitanici ukupno pokazuju umjereno egalitaran stav prema položaju žene na tržištu rada i usklađivanju obiteljskoga i profesionalnoga života, a s obzirom da se radi o studentima, odnosno o mladim ljudima (19-25 god), možemo vidjeti kako mlađe generacije imaju liberalnije stavove prema ovom problemu. Međutim, kao što je i pretpostavljeno, dobivena je razlika u stavovima s obzirom na spol, u smjeru da ispitanice pokazuju veću svijest dvostrukoj ulozi žena od ispitanika, tj. egalitarnije stavove prema položaju žena na tržištu rada te obiteljskim obvezama žena. Također, dobivena je razlika između ispitanika kojima je majka stalno zaposlena izvan kuće i onih kojima je majka domaćica, gdje oni kojima je majka stalno zaposlena izražavaju pozitivnije stavove prema položaju žene na tržištu rada i njezinim obiteljskim obvezama. Sve navedene grupe ispitanika pokazuju pozitivan stav prema dvohraniteljskom modelu obitelji, a uvidom u postotke odgovora možemo zaključiti kako žene i ispitanici kojima je majka zaposlena u većoj mjeri podržavaju *model dvaju hranitelja – dva skrbnika*, s jedne strane, dok muškarci, odnosno ispitanici kojima je majka domaćica više „naginju“ *dvohraniteljskom modelu obitelji dvostruke opterećenosti žena*, s druge strane. Razlika u stavovima je dobivena i s obzirom na obrazovanost majke ispitanika, u smjeru da ispitanici kojima je majka završila visoku školu pokazuju egalitarnije stavove u odnosu na one kojima majka ima završenu srednju školu i višu školu. Razlika nije dobivena s obzirom na geografsko porijeklo, a budući da se radi o mlađoj populaciji koja je uključena u visoko obrazovanje, možemo vidjeti kako se utjecaj sociokulturnih obrazaca ruralnih sredina nije pokazao značajan.

Nadalje, kao što je i pretpostavljeno, dobivena je povezanost između stavova prema položaju žene na tržištu rada i njezinim obiteljskim obvezama s procjenama efikasnosti mjera koje bi žena mogle olakšati usklađivanje poslovnog i obiteljskog života te poboljšati položaj žena u hrvatskom društvu, u smjeru da ispitanici koji pokazuju veću svijest o dvostrukoj ulozi žena smatraju da će mjere pomoći biti efikasnije, tj. ispitanici/e koji imaju pozitivnije stavove smatraju kako bi mjere *iz faktora zakona i društvenih vrijednosti* bile efikasnije u pomoći ženama u usklađivanju poslovnog i obiteljskog života te poboljšanja njihovog položaja u društvu. Ispitanici koji pokazuju veću osjetljivost prema pitanju dvostruke uloge žene u obitelji kao korijen problema vide u zakonu i društvenim vrijednostima koje Hrvatska kultivira, a rješenje za pomirenje obiteljske i profesionalne uloge žene i poboljšanja njezinog položaja u društvu vide u promjerni svijesti o ravnopravnosti spolova, što se prije svega može realizirati odgojem i obrazovanjem za jednakost u svim razinama obrazovanja. Hijerarhijom procjene efikasnosti mjera također je utvrđeno da ispitanici/e

stavljaju veće poštovanje ravnopravnosti spolova u obrazovanju na prvo mjesto, dok kao najmanje efikasnu mjeru vide podjelu radnog mjesta na dvije osobe.

Dakle i iz ovog istraživanja vidimo kako studenti imaju pozitivan stav prema ženinoj zaposlenosti izvan kuće, no i dalje se očituje ambivalentnost prema usklađivanju poslovnih i obiteljskih obveza pa možemo zaključiti da su mjere zakona i društvenih vrijednosti, koje i sami ispitanici procjenjuju potrebnima, ključne u promjeni i dalje dvostruke uloge žene u hrvatskom društvu, odnosno obitelji.

Glavno ograničenje ovog istraživanja jest razlika u broju ispitanika s obzirom na nezavisne varijable. Naime, ispitanici su izjednačeni jedino po spolu, budući da je tu varijablu bilo lakše kontrolirati, no nerazmjernost postoji s obzirom na geografsko porijeklo, status zaposlenosti majke te posebice obrazovanje majke. Zbog toga bi u budućim istraživanjima trebalo obuhvatiti veći broj ispitanika i izjednačiti uzorak istraživanja prema ostalim ispitivanim varijablama.

LITERATURA

Akrap, A., Čipin, I. (2011) Usklađivanje poslovnog i obiteljskog života u Hrvatskoj: utjecaj na fertilitet, *Društvena istraživanja*, 1(111), str. 47-68.

Bailey, W. T. (1994) A longitudinal study of fathers' involvement with young children: Infancy to age 5 years, *The Journal Of Genetic Psychology: Research And Theory On Human Development*, 155(3), str. 331-339.

Baranović, B., Jugović, I. (2011) Percepcija, iskustvo i stavovi o rodnoj (ne)ravnopravnosti u obrazovanju; u: Kamenov, Ž., Galić B. *Rodna ravnopravnost i diskriminacija u Hrvatskoj*. Zagreb, Vlada RH, Ured za ravnopravnost spolova.

Barnett R., Hyde, J. (2001) Women, men, work, and family: An expansionist theor, *American Psychologist*, 56, str. 781-796.

Bartolac, A., Kamenov, Ž. (2013) Percipirana raspodjela obiteljskih obveza među partnerima i doživljaj pravednosti u vezi, *Sociologija i prostor*, 195 (1), str. 67-90.

Brajdić-Vuković, M., Birkelund, G. E., Štulhofer, A. (2007) Between tradition and modernization: attitudes toward women's employment and gender roles in Croatia, *International Journal of Sociology*, 37(3), str. 32-53.

Brajša-Žganec, A., Lopožić, J. Penezić, Z. (2014) *Psihološki aspekti suvremene obitelji, braka i partnerstva*, Zagreb: Naklada Slap.

Brooks-Gunn, J., Han, W., Waldfogel, J. (2010) First-Year Maternal Employment and Child Development in the First Seven Years, *Monographs od Society for Research in Child Development*, 75(2), str. 7-9.

Bryant, A. N. (2003) Changes in Attitudes Toward Women's Roles: Predicting Gender-Role Traditionalism Among College Students, *Sex Roles*, 48, str.131-142.

Crompton, R. (2006) *Employment and the Family: The Reconfiguration of Work and Family Life in Contemporary Societies*, London: Cambridge.

- Čudina-Obradović, M., Obradović, J. (2000) Obitelj i zaposlenost izvan kuće: međusobno ometanje i/ili pomaganje, *Revija za socijalnu politiku*, 7(2), str. 131-145.
- Damjanić, Z. (2014) Komunikacijsko usklađivanje poslovnog i obiteljskog života; utjecaj na majčinstvo, *Media, culture and public relations*, 1, str. 30-46.
- Darling-Fisher, S., Tiedje, B. (1990) The Impact of Maternal Employment Characteristics on fathers' participation in child-care, *Family Relations*, 39, str. 20-26.
- Dunifon, R., Hansen, A., Nicholson, S., Nielsen, L. (2013) The Effect of Maternal Employment on Children's Academic Performance, *National Bureau of Economic Research*, 19365, str. 15-67.
- Fernández, R., Fogli, A., Olivetti, C. (2004) Mothers and Sons: Preference Formation and Female Labor Force Dynamics, *The Quarterly Journal of Economics*, 119(4), str.1249-1299.
- Flouri, E., Buchanan, A. (2004) Early father's and mother's involvement and child's later educational outcomes, *British Journal of Educational Psychology*, 74, str. 141-153.
- Galić, B. (2011) Žene i rad u suvremenom društvu – značaj "orodnjenog" rada, Filozofski fakultet u Zagrebu, *Sociologija i prostor*, 2(1), str. 25-48.
- Gornick, J., Meyers, M. (2014) Supporting a Dual-Earner/Dual-Carer Society: Policy Lessons From Abroad; u Heymann, J., Beem, C. A, *Democracy that Works: The Public Dimensions of the Work and Family Debate*, New York: The New Press.
- Gruden, Z., Gruden, V. (2006) *Dijete, škola i roditelj*, Zagreb: Medicinska naklada.
- Hazl, V., Meštrović, B., Crnković Pozaić, S., Taylor, A., 2011 *Žene na tržištu rada*, Europe Aid/128290/D/SER/HR (E1896) Zagreb: Hrvatski zavod za zapošljavanje, http://www.hzz.hr/UserDocsImages/Polo%C5%BEaj%20%C5%BEena%20na%20tr%C5%BEi%C5%A1tu%20rada_Sa%C5%BEetak%20studije (Preuzeto 10. 4. 2016.)
- Hoffman, L., Youngblade, L. (1999) *Mother's at work: Effects on children's well-being*, Cambridge: Cambridge University Press.
- Hsin, A., Felfe, C. (2014) When Does Time Matter? Maternal Employment, Children's Time With Parents, and Child Development, *Demography*, 51, str. 1867-1894.
- Huerta, M. (2011) Early Maternal Employment and Child Development in Five OECD Countries, *OECD Social, Employment and Migration Working Papers*, No. 118, OECD Publishing.
- Istenič, M. Č. (2007) Attitudes Towards Gender Roles and Gender Role Behaviour Among Urban, Rural, and Farm Populations in Slovenia, *Journal Of Comparative Family Studies*, 38(3), str. 477-496.
- Kamenov Ž., Jugović I. (2011) Percepcija, iskustvo i stavovi o rodnoj (ne)ravnopravnosti u obitelji; u: Kamenov, Ž., Galić B., *Rodna ravnopravnost i diskriminacija u Hrvatskoj*, Zagreb, Vlada RH, Ured za ravnopravnost spolova.
- Kaplan, K. J. (1972) On the ambivalence-indifference problem in attitude theory and measurement: a suggested modification of the semantic differential technique, *Psychological Bulletin*, 77, str. 361-372.

- Kotowska, I. E., Matysiak, A. (2008) Reconciliation of Work and Family under Different Institutional Settings; u: Höhn, C., Avramo, D., Kotowska, I. E. People, Population Change and Policies: Lessons from the Population Policy Acceptance Study, *European Studies of Population*, Springer, 1, str. 299-318.
- Leinert Novosel, S. (2011) Mjere za poboljšanje položaja žena u društvu; u: Kamenov, Ž., Galić B., *Rodna ravnopravnost i diskriminacija u Hrvatskoj*, Zagreb: Vlada RH, Ured za ravnopravnost spolova.
- Leutar, Z. (2002) Žena između svijeta rada i obitelji, *Društvena istraživanja*, 6(74), str. 1159-1177.
- Ljubetić, M. (2007) *Biti kompetentan roditelj*, Zagreb: Mali profesor d.o.o.
- Orden, S. R., Bradburn, N. M. (1969) Working wives and marital happiness, *Psychology and Aging*, 12, str. 30-37.
- Marinković-Drača, D. (2016). Do ušteta i drugačijim rasporedom radnog vremena. Poslovni Info, <http://www.poslovni-info.eu/sadržaj/radno-pravo/do-usteda-i-drugacijim-rasporedom-radnog-vremena/> (Preuzeto 5.4.2016.)
- Puljiz, V., Bouillet, D. (2003) Nacionalna obiteljska politika, *Revija za socijalnu politiku*, 11(1), str. 107-121.
- Puljiz, V., Zrinčak, S. (2002) Hrvatska obiteljska politika u europskom kontekstu, *Revija za socijalnu politiku*, 9(2), str. 117-137
- Scarr, S., Phillips, D., McCartney, K. (1989) Working mothers and their families, *American Psychologist*, 4, str. 1402-1409.
- Simonyi, A. (2011) Ravnoteža između posla i života te važnost ustanova za djecu, *Djeca u Europi*, 3(5), str. 24-25.
- Smith, M. D., Self, G. D. (1980) The congruence between mothers' and daughters' sex-role attitudes: A research note, *Journal Of Marriage And The Family*, 42(1), str. 105-109.
- Topolčić, D. (2001) Muškarci to ne rade: Rodno segregirana podjela rada u obitelji, *Društvena istraživanja*, 10 (4/5), str. 767-789.
- Vannoy, D., Philiber, W. W. (1992) Wife's employment and quality of marriage, *Journal of Marriage and the Family*, 54, str. 387-398.
- Weinraub, M., Jaeger, E., Hoffman, L. W. (1988) Predicting infant outcomes in families of employed and non-employed mothers, *Early Childhood Research Quarterly*, 3, str. 361-378.

THE DOUBLE ROLE OF WOMEN IN THE CONTEMPORARY FAMILY: ATTITUDES OF STUDENTS AT THE UNIVERSITY OF ZADAR

SUMMARY

Family has always interacted with social, economic, cultural and other historical changes. In the last 50 years women have increasingly been represented in the labor market, and dual-earner families have become the norm in developed countries. Nevertheless, a great number of women from those families experience difficulties in balancing work and family life, which suggests the dual role of women in contemporary families. The status of women in society has changed, but their role in the family, childcare and household responsibilities have remained the same as when they were primarily tied to the house. The aim of this paper was to examine the attitudes of students of the University of Zadar towards the dual role of women in Croatian families, i.e. towards women's market position and family obligations, as well as to determine the extent to which students evaluate the efficiency of the offered measures that could help women with balancing work and family obligations and improve their status in society. The research was conducted on a convenient sample of 181 participants, 91 of which were women, and 90 of which were men. Students generally showed moderately egalitarian attitude towards this issue. However, as it was assumed, the results showed a difference in attitudes according to independent variables, where women, participants from humanities and social sciences, those whose mothers are employed and more educated, on the one hand, showed more egalitarian attitudes than men, participants from technical field of study, those whose mothers are homemakers and less educated, on the other hand. This difference in attitude was most evident in terms of women's balancing between work and family obligations, and the effect of their employment on the child's wellbeing. Moreover, data analysis showed that the participants who express more sensitivity towards the issue of the dual role of women, think that the root of the problem lies in the law and social values, and that a solution for the reconciliation of women's work and family obligations should be consistent gender equality law enforcement, education and the increasing of gender issue awareness.

KEY WORDS: *dual-earner families, family policies, maternal employment and parenthood, women employment, work and family balancing,*